

«خط حزب الله» گام مهم بعد از انتخابات برای پیشرفت کشور را بررسی می‌کند

همه با هم برای تحول آفرینی

دیدار و گفتگوی رئیس جمهور منتخب با شش نامزد انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰

اختیار اوست؛ اوست که می‌تواند کشور را آباد کند و از لحاظ علمی و صنعتی و مسائل انسانی و یا از لحاظ امنیت، کشور را به پیش ببرد. (۱۳۸۴/۲/۱۱) ● از منظر قانون اساسی، رئیس‌جمهور وظیفه دارد که پاسدار نظام جمهوری اسلامی باشد و بتواند مسائل کلان اجرایی و مدیریتی کشور را حل کند: «در قانون اساسی، رجال سیاسی و مذهبی را به عنوان رئیس‌جمهور، رئیس دولت، رئیس قوه مجریه، یعنی همه‌کاره مسائل کشور قرار داده‌اند»

■ **مؤثرترین مسئول اجرایی کشور**
ریاست جمهوری جایگاهی است که بر اساس قانون اساسی پس از مقام رهبری، عالی‌ترین مقام رسمی کشور است: «رئیس‌جمهور یکی از مؤثرترین و در دستگاه اجرایی مؤثرترین عنصر برای حل مسائل کشور است. در میان مسئولان کشور، هیچ مسئولی به قدر رئیس‌جمهور در قانون اساسی ما امکانات و توانایی‌ها و عرصه عظیم خدمتگزاری ندارد. بودجه کشور و همه مسئولان طراز اول اجرایی کشور در

انتخابات سیزدهمین دوره ریاست جمهوری ایران در حالی برگزار شد که مردم با حضور پرشور خود در پای صندوق‌های رأی، منتخب خود را برگزیدند و فصل جدیدی را در تاریخ تحولات سیاسی-فرهنگی جمهوری اسلامی ایران رقم زدند؛ این انتخابات یکی از مهم‌ترین مقاطع کشور بود که مردم در شرایط فراگیری بیماری کرونا و وجود تنگنای اقتصادی، سکان مدیریت عالی اجرایی کشور را به مدت چهار سال به منتخب خود سپردند.

سخن هفته

احکام | ۴

هزینه زندگی والدین

مناسبت | ۴

لزوم استفاده از فرصت‌های عبادی ماه ذی القعدة

گزارش هفته | ۲

چرا حضور ایرانیان در انتخابات اخیر یک حماسه بود؟

انقلاب ادامه دارد...

شهادت هفته

شهادت جانش را با رضای الهی معامله کرد

این شماره تقدیم می‌شود به روح مطهر شهید مدافع حرم سید مهدی موسوی

جان متاعی است که بالاخره از دست ما خواهد رفت؛ منتها دو جور ممکن است این متاع را و این جان را از دست داد: یکی این جور که این متاع را گم کنیم، یکی اینکه آن را بفروشیم... این جان را شهید فروخت و در مقابل آن، بهشت را گرفت، رضای الهی را گرفت که بالاترین دستاوردها است. ● ۱۳۶۸/۰۵/۲۵

چرا حضور ایرانیان در انتخابات اخیر یک حماسه بود؟

انقلاب ادامه دارد...

«تصور آن‌هایی که فکر می‌کردند ایران به سمت نرمش خواهد رفت اشتباه بود. جمهوری اسلامی نشان داد قصد دارد اسلام‌گرایی و انقلابی‌گری خود را مضاعف کند و پیش برود.» این‌ها مضمون بخش‌هایی از تحلیلی است که اخیراً در روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز در مورد انتخابات اخیر ایران منتشر شده است. فارغ از ادعاهایی که این روزنامه درباره بعضی نامزدها مطرح کرده، اما یک نکته جالب در چشم‌انداز تحلیلگر این روزنامه به چشم می‌خورد. روزنامه نگار غربی که برنده جایزه پولیتزر ۲۰۱۳ هم شده، برخلاف بسیاری از تحلیلگران داخلی عقیده دارد که نه تنها شعله انقلاب اسلامی سرد نشده، بلکه برحراست‌تر از گذشته دارد به مسیر خودش ادامه می‌دهد.

از ماه‌ها قبل، بدخواهان و معاندان آن سوی مرز با ذوق انتظار انتخاباتی را می‌کشیدند که به زعم آن‌ها سیاست فشار حداکثری با تحریم‌های خارجی که با سوءتدبیرهای ریز و درشت داخلی هم همراه شده بود، با یک کمپین تبلیغاتی و رسانه‌ای می‌توانست نتیجه دل‌خواه آن‌ها را به بار بیاورد؛ تصور انتخاباتی با یک مشارکت پایین و نارضایتی‌های عمده که زمینه فشارهای بعدی را برای جمهوری اسلامی فراهم می‌آورد. همه‌گیری بیماری کرونا و نگرانی افراد از مبتلا شدن به آن هم بستر مساعد دل‌چسب را برای حصول به این نتیجه فراهم کرده بود؛ وضعیتی که حتی در انتخابات بعضی کشورهای اروپایی داعیه دار دموکراسی هم رکورد مشارکت پایین را زده بود. برخی بحث‌ها درباره بررسی صلاحیت حائزان شرکت در رقابت‌های انتخاباتی هم شتاب دهنده این ذهنیت‌ها شده بود تا خیلی‌ها به زعم خودشان به تماشای شکست مشارکت در انتخابات بنشینند؛ اما در واقعیت اتفاق دیگری افتاد و با همه این شرایط بازم صندوق‌های رأی میزبان نیمی از حائزان شرکت در انتخابات بود. هر چند بعضی‌ها حتی در داخل کشور از این مسئله تحلیل درستی نداشتند، اما خیلی‌ها از جمله ستون‌نویس روزنامه نیویورک تایمز پیام این حضور را درک کردند.

تحلیل میزان حضور مردم در انتخابات خرداد ۱۴۰۰ بدون در نظر گرفتن شرایطی که قرار بود انتخابات بر بستر آن

انجام شود، به نتیجه‌ای ناقص و فاصله‌دار از حقیقت خواهد انجامید. شرایطی که به تصور بدخواهان انقلاب، یک قهری سابقه مردم با نظام اسلامی را رقم می‌زد حال آنکه سرمایه اصلی انقلاب اسلامی و نظام سیاسی برآمده از آن در تمام چهار دهه گذشته، نمایان‌گر حضور و اعتماد مردم به نظام اسلامی بوده است. انقلاب اسلامی از همان روزهای نخست بعد از پیروزی با توطئه‌های متعدد تجزیه‌طلبی، کودتا، ترور، جنگ خیابانی، جنگ تحمیلی خارجی، تحریم‌های اقتصادی و سوءتدبیرهای متعدد داخلی مواجه شد و از همه این‌ها سربلند بیرون آمد؛ هر کدام از این تجربیات که انقلاب اسلامی آن‌ها را با موفقیت از سر گذرانده، برای براندازی و فروپاشی یک نظام سیاسی کافی بود، اما این فشارها و مشکلات در یک دهه اخیر به اوج خود رسید؛ چراکه با رسیدن زیرساخت‌های کشور به مرز یک جهش بزرگ، مخالفت‌های جهانی هم بیشتر شد. بیراه نیست که تحریم‌های وضع شده علیه ایران در چند سال اخیر رکورد جدیدی در طول تاریخ به جای گذاشته است؛ فشارها و کارشکنی‌های متعدد خارجی که قرار بود تبعات آن در اوضاع اقتصادی و معیشتی داخلی مردم ایران روی نمودار بیاید و در ادامه فشار داخلی علیه نظام اسلامی را افزایش دهد.

اما بخش دیگری از گلاب‌های مردم به خاطر وعده‌های عمل‌نشده و در مقام حرف مانده‌ای بود که رأی‌دهندگان در انتخابات گذشته با امید به آن‌ها پای صندوق‌ها حاضر شده بودند. وعده‌هایی که قرار بود در بهبود امور مؤثر واقع شوند و گشایش حاصل کنند، اما انتظارات را برآورده نکردند. از طرف دیگر عدم احراز صلاحیت چند نامزد هم بهانه‌ای شد تا برخی که دنبال فرصت بودند در شیپور تحریم انتخابات بدمند و در بزنگاهی این چنین، به سوی جریان مردم‌سالاری در نظام اسلامی سنگ اندازی کنند.

از فشارهای بی‌سابقه اقتصادی تا برخی بی‌تدبیری‌های داخلی دست‌به‌دست هم داده بودند که مردم را از حضور در پای صندوق‌ها منصرف کنند؛ «یکی از بهانه‌ها مسائل معیشتی بود و شروع کردند بپقه‌درانی کردن برای اینکه مردم را از [حضور] پای صندوق‌ها منصرف کنند

و امیدشان هم این بود که مشارکت مردم در انتخابات مثلاً حدود ۲۰ درصد یا ۲۵ درصد باشد.» (۱۴۰۰/۴/۷) اما واقعیت میدان انتخابات ایران، ضربه محکمی به همه این تحلیل‌ها و تصورات غلط بیگانگان زد؛ (در کجای دنیا معمول است و دیده می‌شود که همه‌ی دستگاه‌های تبلیغاتی [مخالف]، فُقال و مؤثر به کار بیفتند برای اینکه به مردم نهیب بزنند که در انتخابات شرکت نکنید؟... در کدام کشور شما سراغ دارید یک چنین چیزی را که رادیوهای آمریکا، رادیوهای انگلیس، رادیوهای بعضی از کشورهای مرتجع و روسیاه به کار بیفتند، عناصری از خودشان، عناصر خائنی هم از ایرانی‌هایی که زیر پرچم آمریکا و انگلیس زندگی میکنند و از آنها ارتزاق میکنند، شروع کنند از مدت‌ها پیش در رادیو، در تلویزیون، در ماهواره، به خصوص در فضای مجازی، نه یکی دو تا، صدها بلکه هزاران شبکه و کار و مسیر برای اینکه مردم را از انتخابات دور کنند؟ خب، یک بهانه‌هایی هم داشتند؛ مشکل معیشتی مردم یکی از حواشی بهانه‌ها بود و به آن امید بسته بودند؛ بعضی از حوادثی که بعداً اتفاق افتاد، مثلاً بحث احراز صلاحیت یا عدم احراز صلاحیت‌ها، این‌ها را هم بهانه میکنند... خب با یک چنین وضعی، مردم این جور می‌آیند شرکت میکنند؛ با وجود کرونا که حالا با محاسباتی که آدم‌های کارشناس کردند، می‌گویند لااقل ۱۰ درصد از عدم شرکت‌ها مربوط به کرونا است که اگر چنانچه آن را محاسبه کنیم، نزدیک به ۶۰ درصد مشارکت است که مشارکت خوبی است.» (۱۴۰۰/۴/۷)

انتخابات ۱۴۰۰ در اوج فشار رسانه‌های خارجی و اجماع جریان‌های معاند خارجی بر تحریم انتخابات و شرایط خاص کرونایی و اقتصادی جامعه برگزار شد، اما حضور امیدوارانه مردم نوید اوج‌گیری موج دیگری از امواج توفنده انقلاب را می‌دهد. اهمیت ماجرا آن جاست که این موج توفنده ۴۳ سال بعد از بهمن ۵۷ و خوابیدن التهابات سال‌های اول انقلاب دوباره اوج گرفته است. این‌گونه نگاه کردن به موضوع، هر تحلیلگر منصفی را به همان نتیجه‌ای می‌رساند که ستون‌نویس نیویورک تایمز روایت کرده است. و سخن پایانی اینکه، «این انتخابات حقاً و انصافاً حماسه بود؛ این انتخاباتی که گذشت، به معنای واقعی کلمه حماسه‌ی این مردم بود که حماسه آفریدند. خب تلاش‌هایی انجام می‌گیرد، کاغذ مینویسند، نامه مینویسند، در فضای مجازی، در دستگاه‌ها حرف می‌زنند که عظمت این انتخابات را انکار کنند؛ فایده‌ای ندارد؛ این تلاش بیهوده است؛ کار بزرگی بود. تحلیلگرانی که چشمشان به این انتخابات بود، آنها می‌فهمند چه اتفاقی افتاد.» (۱۴۰۰/۴/۷)

مشکلات کشور نتیجه کار نکردن است

مشکلات ما حقیقتاً ناشی از این است که خودمان کم‌توجهی کردیم: *ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَيْرِ وَ الْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ*؛ (۱) خود ما یک جاهایی بی‌توجهی کردیم، کم‌توجهی کردیم. مثلاً فرض کنید به تولید و سرمایه‌گذاری اهمّیت ندادیم، ناگهان مواجه شدیم با شکست کارخانه جات من باب مثال. خب وقتی انسان کار نکند، نتیجه‌ی کار نکردن مشهود است. اگر این تفکر و روحیه‌ی خوداتکائی و اعتماد به نفس ملّی و این اعتماد به نیروی داخلی در اقتصاد پیش برود و امیدهای واهی به بیرون از مرزها وجود نداشته باشد یا ضعیف بشود و اعتماد ملّی افزایش پیدا کند، به نظر بنده همه‌ی این مشکلاتی که امروز در اقتصاد وجود دارد قابل رفع و برطرف کردن است. ● ۹۹/۴/۲۲ (۱) سوره روم، آیه ۴۱

درس اخلاق

خیمه دینداری فردی و اجتماعی بانماز برپاست

به ما گفتند «الصّلوة عمود الدّین»، باید این را جدی بگیریم. خیمه‌ی دین با نماز برپاست؛ هم در دینداری و تدبیر یک فرد، هم در اقامه‌ی یک جامعه‌ی دینی و هم در دینداری یک کشور و یک مجتمع. اگر ما نتوانیم کیفیت تأثیر نماز را در این عرض عریض و وسیع درست تشخیص بدهیم، از کوتاهی دید ماست... تجربه‌های روزگار نشان داد که بی‌اعتنایی به نماز، چه بر سر یک انسان و چه بر سر جهاد انسانها می‌آورد؛ هم جهاد را تعطیل میکند، هم جهت مبارزه را از جهاد بودن خارج میکند و به مبارزه‌ی برای قدرت و برای هوای نفس تبدیل میکند. آن چیزی که مبارزه‌ی یک انسان و چالش یک امت را رنگ جهاد و معنای جهاد میبخشد، همان توجه به خداست، که قوامش به نماز است. ● ۱۳۸۵/۰۶/۲۷

خطبه‌های انقلاب

در مسیر حق، وحشت نکنید

شیعه معتقد به علی بن ابی طالب علیه السلام باید از شجاعت آن حضرت درس بگیرد. «لا تستوحشوا فی طریق الهدی لقلّة اهله»؛ وحشت نکنید. از روگرداندن و اعراض دشمن احساس تنهایی نکنید. از تمسخر دشمن درباره آنچه در دست شماست - که گوهر گرانبهائی است - عقیده‌تان سست نشود. شما گوهر گرانبهائی را در مشت گرفتید و کار عظیمی انجام دادید. گنجی تمام نشدنی را در داخل کشور خودتان کشف کردید، به اسلام رسیدید، به استقلال و آزادی رسیدید و توانستید خود را از یوغ قدرتها خارج کنید... شما امروز یک ملت و دارای یک رأی مهمید. در هر قضیه مهم دنیا که ملت ایران با آن جدّاً مخالف باشد، آن قضیه پیش نمی‌رود. ● ۱۳۷۴/۱۱/۲۰

این نشان طمأنینه و آرامش روحی لازم در کشور است. اینکه مسئولین درجه‌ی اوّل و طراز اوّل کشور بیایند با رئیس جمهور منتخب ملاقات کنند و دیدار کنند و حرف بزنند و اظهار نظر کنند، تبادل نظر کنند، کار خیلی خوبی است؛ اینکه نامزدهایی که رأی نیاوردند به نامزدی که رأی آورده تبریک بگویند و اظهار علاقه و ارادت بکنند، کار خیلی خوبی است؛ این هم جزو نعم الهی است. ● (۱۴۰۰/۴/۷)

اما تحول آفرینی دولت بدون همدلی و کمک مردم امکان پذیر نیست: «هرچه بین ملت و دولت صمیمیت بیشتر و همکاری بیشتر و همدلی بیشتری باشد، کارها بهتر پیش خواهد رفت.» ● (۱۳۹۴/۱/۱) همدلی، هم‌زبانی و همکاری دولت و ملت می‌تواند مسیرهای سخت را آسان کند: «ملت و دولت باید همدل و هم‌زبان باشند؛ این را یادتان نرود. همه باید کار کنند و به دولت باید کمک کنند. اگر راهنمایی‌ای هم دارند، راهنمایی را به دولت بکنند. باید به دولت کمک کنند.» ● (۱۳۹۵/۱/۱) بدون شک: «وقتی که دولت و یک مجموعه خدمتگزار از پشتیبانی‌های مردمی مطمئن هستند، آن وقت با خیال راحت به اداره‌ی کشور می‌پردازند و مشکلات را برطرف می‌کنند و اقدام‌های لازم را انجام می‌دهند.» ● (۱۳۷۷/۷/۲۹)

البته باید به این نکته مهم توجه داشت که: «رئیس جمهور منتخب، رئیس جمهور همه ملت است. همه باید برای دست یافتن به آرمان‌های بزرگی که رئیس جمهور و همکاران وی در دولت، متعهد و مسئول تحقق آنند، به آنان کمک و با آنان همکاری صمیمانه کنند.» ● (۱۳۹۲/۳/۲۵) «از هر جناحی می‌خواهد باشد؛ کمک به دولت، کمک به کشور است.» ● (۱۳۸۵/۷/۱۷) «دولت‌ها در نظام اسلامی باید مورد حمایت مردم قرار بگیرند؛ حتّی از سوی آن کسانی که به این شخص خاص در دولت رأی ندادند هم باید مورد پشتیبانی و حمایت قرار بگیرند؛ این حرف حقیقی و لبّ معنای انسجام اجتماعی و ملّی در کشور اسلامی ما است.» ● (۱۳۹۴/۱/۱) همه باید بدانیم که: «شرط مهم موفقیت‌های آینده، وحدت کلمه و تلاش پرحوصله و اعتماد به وعده الهی است و در این صورت تحقق آرمان‌های نظام اسلامی قطعی است.» ● (۱۳۸۵/۱۲/۱)

نکته پایانی اینکه نظام مردم‌سالاری دینی یک نظام تعاملی و دوجانبه بین ملت و مسئولان است. حضور ملت در انتخابات و رأی دادن بخشی از موضوع است و بخش مهم دیگر هم کار و خدمت همه‌جانبه و مسئولانه منتخبین و پاسخ‌گویی آن‌ها در پیشگاه ملت است. بر همین اساس: «مسئولان بالای کشور و بخش‌های مختلف، باید بزرگ‌ترین مظهر تقوایشان این باشد که آن مسئولیتی را که بر حسب قانون بر عهده گرفته‌اند، به بهترین وجه و بدون هیچ نقصی ادا کنند.» ● (۱۳۹۷/۳/۲)

ادامه از صفحه ۱

داده. این قید «رجال سیاسی و مذهبی» برای چیست؟ برای این است که در میدان سیاست بتواند مصلحت کشور را در نظر بگیرد، در میدان اعتقادات مردم و دین مردم هم بتواند مردم را هدایت کند و کمک کند و در هر دو مورد خردمندانه عمل بکند.» ● (۱۴۰۰/۳/۱۴)

در انتظار دولت اسلامی...

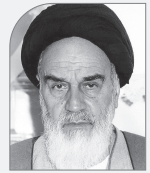
با نگاه به امکانات و اختیارات فراوان رئیس جمهور، نقش وی در مسیر رشد و تعالی انقلاب اسلامی در جهت تحقق آرمان‌ها قابل توجه است. آرمان و خطی که انقلاب اسلامی دنبال می‌کند، رسیدن به «تمدن نوین اسلامی» است که از مسیر تحقق «دولت اسلامی» می‌گذرد؛ «امروز هم که بحمدالله نظام اسلامی به وجود آمده، تشکیل شده، ما منتظریم که دولت اسلامی به معنای واقعی و سپس جامعه اسلامی به معنای واقعی و سپس تمدن اسلامی به معنای حقیقی به وجود بیاید.» ● (۱۳۸۹/۲/۱۸)

اما سؤال اساسی این است که دولت اسلامی چیست؟ و انقلاب اسلامی چگونه و با چه فرآیندی می‌خواهد این آرمان بلند خود را محقق سازد؟ شناخت این مفهوم مهم است که (آنچه ما به عنوان دولت اسلامی و حکومت اسلامی بایستی به طور دائم در نظر داشته باشیم این است که باید حکومت علوی را معیار خودمان قرار بدهیم، خودمان را با حکومت علوی بسنجیم؛ هر مقداری که بین ما و آن حکومت فاصله است، آن را عقب ماندگی به حساب بیاوریم... شاخص عمده در حکومت علوی، یکی عدالت است، یکی پارسایی و پاکدامنی است، یکی مردمی بودن و با مردم بودن است.» ● (۱۳۹۷/۶/۷)

در تشکیل دولت اسلامی که دولتی بر اساس الگوها و معیارهای کاملاً اسلامی است، توجه به «مردم» و خدمت به آنان نقش اساسی دارد: «گفتمان اصلی دولت اسلامی خدمت است؛ اصلاً فلسفه‌ی وجود ما جز این نیست؛ ما آمده‌ایم خدمت کنیم به مردم و هیچ چیز نباید ما را از این وظیفه غافل کند.» ● (۱۳۹۲/۶/۶) امروز انقلاب اسلامی ایران در گام دوم خود در بستر تکامل قرار گرفته و تحقق دولت‌سازی اسلامی نیازمند اقدامات تحولی است: «تحول لازم است و نیاز امروز ما است.» ● (۱۴۰۰/۲/۲۱) «راه ایجاد تحول عبارت است از تشکیل یک دولت معتقد به تحول و معتقد به عنصر تحول آفرین.» ● (۱۴۰۰/۲/۲۱)

همدلی و همکاری برای تحول آفرینی

انتخابات فصل رقابت نامزدها با تنوع سلیقه‌های گوناگون است که در یک نظام مردم‌سالار دینی، اختلاف نظرها پس از انتخابات، به عرصه همکاری و تعامل مبدل می‌شود: «بعد از انتخابات و پیروزی نامزد مورد قبول مردم با رأی خوب و درصد بالا، برخورد مسئولان کشور، برخورد خوبی بود؛

کشور سالم در گروتفاهم دولت و ملت است

اگر یک کشور بخواهد یک کشور سالمی باشد، باید بین دستگاه حاکمه با ملت تفاهم باشد. مع الأسف در رژیمهای شاهنشاهی، و بخصوص در رژیم اخیر، آن معنا عکس بود... در رژیم اسلامی شاید در رأس برنامه همین تفاهم مابین دولت و ملت باشد. یعنی نه دولت خودش را جدا می‌داند که بخواهد تحمیل بکند و مردم را تهدید بکند، ارباب بکند، اذیت بکند؛ و نه مردم در صد این بودند که دولت را تضعیف بکنند یا فرار کنند از مقررات دولتی. اسلام وضعیتش از اول اینطور بوده است که آن حاکمش که رأس بوده است، در زندگی، در معاشرت با مردم یا پایین تر بوده است، یا همان جور... ۱۳۵۸/۰۳/۳۰ ●

خانواده ایرانی

مفهوم «همکاری» در زندگی مشترک چیست؟

مراد از همکاری زن و شوهر، همکاری روحی است. اینکه زن ضرورت‌های مرد را درک کند، فشار اخلاقی روی او وارد نیاید، کاری نکند که او در امر زندگی مستأصل شود و خدای نکرده به راههای نادرست متوئشل بشود. او را به ایستادگی و مقاومت در میدانهای زندگی تشویق کند و تحریص نماید. اگر چنانچه کار او مستلزم این است که یک مقداری به وضع خانوادگی مثلاً رسیدگی کافی نداشته باشد، این را به رُخ او نکشد، اینها مهم است. از طرف مرد هم وظیفه است که ضرورت‌های زن را درک کند، احساسات او را بفهمد و نسبت به حال او غافل نباشد. ۱۳۷۵/۲/۱۰ ●

احکام

هزینه زندگی والدین

سؤال: هزینه‌های نگهداری والدین به عهده چه کسی است؟ پسران یا دختران؟ اگر والدین خود درآمد داشته باشند، نگهداریشان به عهده چه کسی است؟
جواب: اگر پدر یا مادر درآمد کافی داشته باشد، مخارج زندگی او بر عهده کسی نیست، در غیر این صورت بر عهده فرزندان - دختر و پسر - است و ترجیحی بین فرزندان وجود ندارد و باید به گونه‌ای رفتار نمود که موجب ایداء یا هتک حرمت آنها نشود.

لزوم استفاده از فرصت‌های عبادی ماه ذی القعدة

این ایام مقارن است با ایام متبرک ماه ذی قعدة ... برکات ماه ذی قعدة برکات فراوانی است. ماه مبارک ذی قعدة، اوّل ماه‌های حرام است؛ یازدهم این ماه ولادت مبارک حضرت ثامن الحجج (علیه آلاف التّجیّة و الثّناء) و دهه‌ی کرامت است؛ روز بیست و سوّم این ماه روز زیارتی مخصوص حضرت ثامن الحجج (علیه الصّلاة و السّلام) است؛ روز بیست و پنجم این ماه روز دحو الارض است که روز با برکتی است؛ شب نیمه‌ی ماه ذی قعدة از شبهای متبرک سال است که اعمالی دارد؛ روزهای یکشنبه‌ی ماه ذی قعدة ایام توبه و انابه است و عملی دارد که مرحوم عارف بزرگوار

حاج میرزا جواد آقای ملکی در المراقبات نقل میکنند از رسول مکرّم اسلام که خطاب به اصحاب خود فرمود: کدام از شماها مایلید توبه کنید؟ همه گفتند ما می‌خواهیم توبه کنیم - ظاهراً ماه ذی قعدة بوده است - طبق این نقل و این روایت حضرت فرمودند که در روزهای یکشنبه‌ی این ماه این نماز را - یک نمازی با یک خصوصیتی در مراقبات ایشان ذکر میکنند - انجام بدهید. غرض، ایام در ماه ذی قعدة که اوّل ماه‌های حرام است در این سه ماه متوالی، ایام و لیالی مبارک و متبرکی است، پر از برکات است؛ باید از اینها استفاده کرد. ● ۱۳۹۴/۰۶/۱۸

عکس نوشت

تصویری از حضور فرمانده کل قوا در حاشیه مراسم نظامی مشترک نیروهای مسلح در پایگاه سوم شکاری شهید نوژه. ۱۳۸۳/۰۴/۱۸ ●

نیروهای مسلح دژ مردم هستند

نیروهای مسلح ما توانستند کارهای بزرگی را انجام بدهند. و این در واقع، عمل به دستور امیر المؤمنین علیه السلام است که در فرمان معروف به مالک اشتر فرمود: **فَالْجُنُودُ بِإِذْنِ اللَّهِ حُصُونُ الرَّعِيَّةِ**؛ بعد، **وَسُبُلُ الْأَمْنِ**؛ نیروهای مسلح مایه‌ی امنیت ملی کشور هستند و چقدر افتخارآمیز است که یک کشوری بتواند امنیت ملی خودش را به وسیله‌ی عناصر و فرزندان خودش تأمین کند و منتظر دیگران نباشد. ● ۱۳۹۹/۱۱/۱۹

حزب الله این است

آمر به معروف و ناهی از منکر را نباید تنها گذاشت

یک قلم از حقوق عامّه همین مسئله‌ی امر به معروف و نهی از منکر است. البته متأسفانه این واجب آن چنان که باید و شاید در جامعه‌ی ما جاری نیست اما گوشه و کنار هستند کسانی که امر به معروف و ناهی از منکرند؛ اینها را نباید تنها گذاشت، باید از اینها حمایت کرد. البته بنده هم میدانم که بعضی هستند به نام امر به معروف و نهی از منکر بی خودی هیاهو میکنند و مقاصد دیگری را دنبال میکنند، خیلی خب، تشخیص بین امر به معروف و ناهی از منکر واقعی و غیر واقعی هم باز با چه کسی است؟ باز با قوه‌ی قضائیه است دیگر؛ باید [کار] آن کسی را که واقعاً می‌فهمید امر به معروف و ناهی از منکر است دنبال کنید. ● ۱۴۰۰/۴/۷

دولت جوان حزب اللهی

الگوی اسلامی برای نظام‌سازی

الگوی اسلامی برای نظام‌سازی و جامعه‌سازی یک الگویی است مرکب از ایمان و علم و عدل؛ این سه عنصر اصلی است... ما البته در هر سه بخش عقیم. تحوّک ما تحوّک مناسب و شایسته‌ای نبوده اما الگو این است که انسان این را در شعارها، در اظهارها، در جهت‌گیری‌ها، در حرکتی‌هایی که در این ۴۱ سال در جمهوری اسلامی صورت گرفته، در شخصیت‌سازی‌هایی که صورت گرفته، میتواند مشاهده بکند؛ نمونه‌هایش شهدای بزرگ ما هستند، نمونه‌های شهدای بهشتی و شهید رجائی و شهید باهنر و شهید مطهری و تا این آخر شهید قاسم سلیمانی است؛ الگوی اسلامی این است. شما با عملکرد خودتان میتوانید این الگو را در چشم مردم جهان شیرین کنید و تبلیغ کنید آن را. خدمت در جمهوری اسلامی اینطور است. ●

۹۹/۶/۲